

УДК 371.13:373.61

ЛЮБОВ КРАВЧЕНКО
(Полтава)

КОМПЕТЕНТІСНО-КОНЦЕНТРИЧНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Обґрунтовано компетентісно-концентричний методолого-теоретичний підхід як провідний засіб концептуалізації проблеми підготовки менеджера освіти у системі неперервної педагогічної освіти.

Ключові слова: *неперервна педагогічна освіта, педагогічна концепція, компетентісно-концентричний підхід, менеджер освіти, організаційно-функціональна модель підготовки фахівця.*

Сучасні глобалізаційні процеси, які забезпечують вільну дію законів і механізмів ринку, визначають шляхи модернізації освіти в масштабах усієї планети становлять нові вимоги до освітніх послуг, висуваючи на передній план ставлення людського капіталу, підготовку професіонала високого класу, його повну самореалізацію в обраній діяльності. Це тісно пов'язане з масштабними суспільними перетвореннями, інтернаціоналізацією гуманітарного простору, виходом людини у відкрите світове освітнє середовище, що потребує розробки нових теоретичних концепцій освіти, їх відповідності викликам сучасної дійсності.

У Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті, в Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту» наголошується, що основною метою освіти є формування громадянина і професіонала, подальше підвищення якості освітніх послуг та рівня управління галуззю. Професійна освіта як складова системи національної освіти сьогодні набуває значення чинника соціально-економічного, інтелектуального й духовного розвитку суспільства, її провідними сутнісними ознаками стають безперервність набуття знань та компетентність як запорука саморозвитку особистості, формування конкурентноздатності впродовж життя. Отже, професіоналізм стає провідною якісною характеристикою фахівця, у тому числі – керівника освітньої галузі. Означене вище вимагає більш повної реалізації державної політики в галузі освіти, нових підходів до професійної управлінської діяльності, еволюції її концептуалістики, випереджувального оновлення людинотворчого потенціалу управління на тлі вимог постіндустріального суспільства, розкриття спектру індивідуальних можливостей особистості в процесі професійної управлінської підготовки.

Оскільки ключовою особистістю сучасного управління загальною середньою освітою є директор загальноосвітнього навчального закладу, то доводиться з певним жалем констатувати, що у вітчизняній педагогічній науці та практиці переважає бачення керівника освіти як фахівця, який формує власну професійну компетентність методом інтуїтивного пошуку, емпіричного використання лідерських та організаторських здібностей, несистемного накопичення фрагментарних управлінських знань і крапчиків педагогічного досвіду в той час, коли організації освіти сьогодні потрібен менеджер – професійно підготовлений фахівець, що мислить масштабами галузі, сприймає визначальну місію освіти, має знання маркетингу, моніторингу, бізнесової специфіки освітніх послуг, володіє соціально-педагогічними й особистісно-креативними технологіями здобуття й використання знань та досвіду

управлінської діяльності в ринкових умовах. Це свідчить про необхідність перебування особистісних і соціальних чинників управління освітою.

Формування і подальший розвиток управління як менеджера освіти сьогодні можливі лише на засадах спеціальної поетапної професійної підготовки, поєднання у ній науково-теоретичних досягнень вітчизняної педагогічної науки, організаційно-технологічних розробок, передової практики, здобутків провідних світових шкіл менеджменту, що забезпечить високий рівень компетентності керівника освіти та неперервність його підготовки в розвитку як менеджера – висококваліфікованого професіонала, освітнього лідера й світового рівня організатора впродовж життя. Виходячи з означеного, нами розроблено інноваційну концепцію професійної підготовки менеджера в системі неперервної педагогічної освіти.

У даному контексті науковий інтерес становили теоретичні положення системного (Б. Андрушків, О. Блейк, Г. Дмитренко, П. Друкер, Д. Трейсі, Е. Юдін та ін.), комплексного (І. Ансофф, В. Буреге, І. Мар'єнко, Ф. Хміль, А. Шегда та ін.), ситуаційного (М. Бідняк, М. Вудкок, М. Мескон, Р. Фішер, Д. Френсіс, М. Фолетт та ін.), антикризового, маркетингового, бізнесового (В. Веснін, В. Гриньов, П. Друкер, Ф. Котлер, В. Лукашевич, Т. Серджіованні, Е. Уткін та ін.) наукових підходів; закони і принципи теорії наукового менеджменту, самоменеджменту суспільних систем і особистості професіонала у сфері менеджменту організацій соціального й економічного типів (В. Берн, Б. Будзан, Д. Карнегі, Л. Зайверт, У. Оучи, М. Мартиненко, В. Шепель та ін.), інформатизації освітніх комунікацій (М. Згуровський, В. Кремень, В. Луговий, В. Олійник, П. Таланчук та ін.) [2].

У сучасних вітчизняних дослідженнях з управління та менеджменту освіти актуалізуються його сутнісні людиноцентричні аспекти (В. Бегей, Н. Бібік, Є. Березняк, Т. Давиденко, Г. Єльнікова, І. Жерносек, Ю. Конаржевський, М. Красовицький, С. Крисюк, В. Курило, В. Пікельна, О. Савченко та ін.), інноваційні стратегії (В. Безпалько, В. Бондар, А. Бойко, Л. Ващенко, Л. Даниленко, Г. Дмитренко, В. Луговий, В. Мадзігон, В. Майборода, А. Макаренко, В. Маслов, В. Олійник, Н. Протасова, Є. Хриков, О. Цокур, В. Шаркунова, та ін.) та технології підготовки педагогічних кадрів (Л. Карашук, В. Козаков, В. Крижко, Е. Лузік, І. Лікарчук, О. Мармаза, Н. Островецька, Є. Павлютенков, М. Сметанський, Т. Сорочан, Г. Тимошко та ін.), психологічні основи менеджменту освіти (Л. Карамушка, І. Коганець, Н. Коломінський, В. Моляко, Л. Орбан-Лембрик, С. Подмазін та ін.) [2].

Отже, вченими і педагогами-практиками здійснено внесок у розвиток традиційної універсальної педагогічної підготовки менеджера освітніх організацій.

Проте системний аналіз наукових праць і матеріалів з досвіду роботи учених свідчить про тенденцію пізньої професійної підготовки менеджера освіти в основному на її післядипломному етапі. Формування менеджера освіти на основі особистісно-соціального, компетентнісного, особистісно орієнтованого підходів здійснюється недостатньо. Роботи дослідників, які б вивчали проблему поетапної професійної підготовки менеджера освіти впродовж життя з урахуванням сучасних освітньо-ринкових та інших інноваційних підходів, відсутні. Загострилася потреба фундаментальних методолого-аксіологічних досліджень неперервної професійної підготовки менеджера на базі відповідної дослідно-експериментальної діяльності, поглибленого вивчення та визначення основних педагогічних понять професійного менеджменту, створення нових професійно-педагогічних програм, діагностувальних, проектувальних і формувальних методик. Отже, наукові основи поетапної професійної підготовки менеджера у системі неперервної педагогічної освіти залишаються недостатньо обґрунтованими педагогічною наукою на методолого-теоретичному й організаційно-методичному рівнях.

Закономірності, протиріччя, провідні тенденції суспільного розвитку в умовах модернізації освіти та ринкових економічних відносин виявляють потребу в дослід-

дженнях, присвячених проблемі поетапної професійної підготовки менеджера освіти на засадах концентричного формування соціально й особистісно значущих компетентностей та безперервності професійної освіти менеджера впродовж життя. Про це свідчить наявність гострих суперечностей особистісно-соціального, загальнопедагогічного, теоретико-змістового, організаційно-технологічного характеру:

- між прискореним розвитком людиноцентричного суспільства, становленням вітчизняної інтелектуальної економіки, відповідного ринку освітніх послуг та особистісно й соціально недосконалою, універсальною підготовкою управлінських кадрів, орієнтованих на традиційну єдину масову школу;

- між об'єктивною потребою країни у висококваліфікованих менеджерах, здатних до особистісного саморозвитку і професійного поступу в європейську цивілізацію, та незадовільним станом вітчизняної підготовки керівних кадрів переважно у системі підвищення кваліфікації з домінуванням предметної спрямованості і, в зв'язку з цим, неспроможністю управлінців оперативно реагувати на нові запити ринку, розробляти та освоювати стабільні конкурентні стратегії розвитку й модернізації навчальних закладів усіх типів;

- між глобальними світовими тенденціями нагромадження знань, інтеграції бізнесової й освітньої кон'юнктури, створенням світового рівня наукових шкіл менеджменту персоналу та відсутністю вітчизняної науково обґрунтованої системи і поетапного цілісного процесу професійної підготовки менеджерів освіти;

- між прийнятим розумінням сутності управління освітою як впливу, що відповідає когнітивно-маніпулятивній суб'єкт-об'єктній директивній парадигмі управлінської діяльності, та інноваційним баченням сутності управління, яке базується на індивідуально-креативній суб'єкт-суб'єктній гуманістичній парадигмі педагогічно доцільної взаємодії і характеризується як менеджмент освіти;

- між загальним універсальним характером підготовки управлінських кадрів, їхнього вдосконалення на засадах інтуїтивного пошуку, несистемного накопичення емпіричних зразків лідерських і організаторських якостей, педагогічного управлінського досвіду та потребою спеціальних інноваційних теоретико-змістових і організаційно-методичних технологій неперервної професійної підготовки менеджера освіти, цілеспрямованого відбору знань концентричного характеру, які дозволяють по-новому сформуванню комплекс професійних компетентностей, побудувати систему відносин із споживачами освітніх послуг на основі максимального задоволення зростаючих особистісних і суспільних потреб;

- між досить високим рівнем розробленості у національній системі освіти теорії і практики ступеневої (бакалаври, магістри) й післядипломної підготовки педагогічних кадрів та недостатнім усвідомленням потреби в неперервній спеціальній фаховій освіті менеджерів як професійних управлінців на засадах поетапної професіоналізації впродовж життя.

На наш погляд, у сучасному міжнародному освітньому просторі мають місце дві головні тенденції в розвитку освіти: а) загальна універсалізація; б) конкретна професіоналізація. Універсальна освіта сприяє засвоєнню загальних знань, які підлягають операціоналізації, формує вміння враховувати різні наукові й практичні підходи та позиції, виробляти механізми взаєморозуміння між людьми. Така традиційна загальноуніверсальна освіта управлінців забезпечувала підготовку директорів масових навчально-виховних закладів єдиного типу.

Сьогодні поняття «директор школи» не вміщує всіх вимог глобалізаційного суспільства з ринковими соціально-економічними основами до управління освітою. Цим потребам відповідає поняття «менеджер освіти» як цілеспрямовано професійно підготовлений фахівець, здатний до того, щоб працювати в швидкозмінних ринкових умовах й управляти як різноманітними типами навчальних закладів, так і масштабними освітніми системами. Професійна освіта такого фахівця має особистісну і соціальну значущість, забезпечує перетворення знань у його власне

особистісно-професійне надбання, передбачає креативно-рефлексивне ставлення до оточення і власних можливостей, сприяє неперервному професійному опануванню й удосконаленню знань, умінь і навичок, виробленню комплексу компетентностей професії менеджера і виходу за її межі. А отже, менеджер у своїй підготовці потребує конкретної професіоналізації змісту освіти. Цей тип освіти враховує залежність формування професійних знань і світогляду від реалій соціально-економічного розвитку суспільства і життєвих особистісних сприймань на різних вікових етапах, передбачає вироблення здатності до індивідуального вибору й самостійного рішення, інтеграції у системі підготовки передусім професійних, а також сучасних загальних універсальних знань, які перетворюються у процесі педагогічного адаптаційного розвитку на особистісно-соціальні. Особистість, послідовно пізнаючи основи провідних спеціальних наук, вивчає себе, самореалізується і професійно зростає на ранніх (початкових) та подальших (основному й післядипломному) етапах підготовки, у результаті чого відбувається формування особистісно і соціально значущих професійних компетентностей менеджера. Таким чином, не заперечуючи універсальності освіти, акцентуємо увагу на процесі поетапної професійної підготовки менеджера широкої вікової періодизації у системі неперервної педагогічної освіти.

Тому науково обгрунтована поетапна підготовка менеджера освіти має інтегрувати такі концептуальні положення:

– професійна підготовка менеджера освіти ґрунтується на філософському вченні про людину як біосоціальну істоту, суб'єкта розвитку і саморозвитку в інтегрованій єдності антропоцентричних і соціоцентричних даних її характеристики. Вона конкретизується в наукових підходах – особистісно-соціальному, компетентісно-концентричному, діяльнісному, відносницькому, бізнесовому, маркетинговому, антикризовому та ін. й інноваційних теоріях – діалогічної парадигми (від управлінського впливу до взаємодії), розвитку конкурентноздатної особистості, теорії бізнесу, що розглядає освіту як ринок відповідних послуг; генетичного і рефлексивного моделювання складних систем і об'єктів; самоменеджменту і когнітивної мобільності професіонала впродовж життя та ін.;

– «менеджер освіти» – це: високого рівня професіонал, освітній лідер, талановитий організатор педагогічної взаємодії, що володіє конвергентним мисленням, творчими й організаторськими здібностями, наділений владними повноваженнями з боку держави чи власника закладу, професійно керує педагогічним колективом відповідно до мети, місії, освітніх стандартів та соціально значущих педагогічних вимог, забезпечує рентабельність і конкурентноздатність освіти, здійснює моніторинг внутрішнього і зовнішнього педагогічного середовища, проводить маркетинг освітніх послуг, налагоджує ефективні зв'язки з громадськістю, як креативна особистість займається оперативним упровадженням інновацій у практику діяльності закладу. Такий рівень якості професіонала неможливо забезпечити за відсутності науково обгрунтованого процесу його спеціальної підготовки;

– сучасні глобалізаційні процеси вимагають при професійній підготовці менеджера врахування вітчизняного й світового досвіду інтеграції індивідуально-креативних і когнітивно-маніпулятивних парадигм взаємодії, педагогічно-адаптаційного розвитку й використання ринкових технологій бечмаркінгу, реінжинірингу бізнес-процесів, моніторингу, консалтінгу, що становить змістову й організаційно-методичну основу професійного особистісно-соціального формування сучасного менеджера освіти і зумовлює процес його поетапної професійної підготовки у системі неперервної педагогічної освіти;

– поетапна професійна підготовка має розглядатися як інтегрована компетентісно-концентрична цілісність, що становить упорядковану множину взаємопов'язаних компонентів і виявляється в науковому обгрунтуванні комплексу концентричного характеру професійно-педагогічних компетентностей, які послідовно розвиваються у єдності початкового – професійно-орієнтувального, основно-

го – професійно-формуального та післядипломного – професійно-супроводжувального етапів, спрямованих на становлення учнів, студентів, магістрантів та діючих керівників освіти як менеджерів, суб'єктів управлінського виховання, навчання й особистісного саморозвитку.

– у процесі поетапної професійної підготовки в загальноосвітньому навчальному закладі, педагогічному університеті та установах післядипломної освіти особистість менеджера сприймається як найвища цінність, визнається її унікальність та неповторність, враховуються індивідуальні можливості та зміст суб'єктивного досвіду – учня, студента, педагога й управлінця, а отже, відбувається стимулювання самоактуалізації особистості менеджера широкою віковою періодизації.

Отже, теоретична концепція процесу поетапної професійної підготовки менеджера обґрунтовується як компетентнісно-концентрична цілісність, передбачає виявлення і систематизацію комплексу професійних компетентностей менеджера освіти (пізнавально-аналітичних, ринково-креативних, навчально-виховних, організаторських, лідерських, інформаційно-комунікативних, загальнокультурних), які концентрично розвиваються у процесі початкової – професійно-орієнтувальної, основної – професійно-формувальної та післядипломної – професійно-супроводжувальної підготовки, забезпечуючи її людиноцентричну концептуалізацію [1].

Концепт людиноцентризму, провідні науково-педагогічні тенденції та потреби практики в умовах розширення обсягів освітніх послуг зумовлюють необхідність досягнення у змісті підготовки менеджера превалювання професійних фахових знань над домінуючою в сучасних умовах загальною універсальною предметною освітою на всіх етапах формування менеджера та у відповідних їм організаційно-технологічних концентрсах I, II, III рівнів широкою віковою періодизації [3].

Розроблена у процесі дослідження особистісно і соціально зорієнтована модель підготовки менеджера нами визначена як організаційно-функціональна, базується на компетентнісно-концентричній цілісності та превалюванні професійних знань у змісті його поетапного формування і самоздійснення; організаційно-функціональний характер моделі дозволяє надати їй практичного спрямування і включити мету, поетапний процес, зміст, комплекс механізмів, ринкових технологій, цикл методичних процедур та розробити наскрізну професійно-педагогічну програму неперервного поетапного професійного формування менеджера освіти. Реалізація у процесі поетапної підготовки науково обґрунтованої концепції та організаційно-функціональної моделі професійного формування і особистісного самоздійснення менеджера освіти впродовж життя сприяє задоволенню потреб особистості менеджера в індивідуальному самотворенні та формуванні конкурентноздатних переваг на ринку освітніх послуг, а системи вітчизняної освіти – у кваліфікованих фахівцях цієї категорії.

Концептуалізація як об'єднана компетентнісно-концентрична цілісність професійної підготовки менеджера забезпечує поетапне зростання якісних показників у всіх різновидах компетентностей концентричного характеру, на всіх трьох етапах та відповідних їм організаційно-технологічних концентрсах I, II, III рівнів професійної підготовки менеджера широкою віковою періодизації. Для впровадження організаційно-функціональної моделі поетапної професійної підготовки менеджера освіти, яка триває значний період, передбачено створення регіонального соціально-педагогічного комплексу у складі загальноосвітніх навчальних закладів, педагогічного університету, інституту післядипломної педагогічної освіти та системи методичних служб.

У структурі процесу поетапної неперервної педагогічної професійної підготовки менеджера освіти нами виділено три етапи й організаційно-технологічні центри I, II, III рівнів: початковий – професійно-орієнтувальний етап та відповідний йому концентр I рівня (суб'єкти підготовки – старшокласники як лідери учнівських колективів); основний – професійно-формувальний етап та відповідний йому концентр II рівня (суб'єкти підготовки – студенти і магістранти педагогічного універси-

тету як резерв управлінських кадрів загальноосвітнього навчального закладу); післядипломний – професійно-супроводжувальний та відповідний йому концентр III рівня (суб'єкти підготовки – діючі менеджери освіти) [2].

Основними напрямками вирішення проблеми професійної підготовки менеджера освіти у системі неперервної педагогічної освіти визначено: обґрунтування концептуальних методолого-теоретичних і організаційно-методичних основ формування й саморозвитку менеджера освіти у системі неперервної педагогічної освіти в єдності початкового, основного і післядипломного етапів її процесу; використання результатів аналізу на засадах конвергентного менеджменту світового і вітчизняного досвіду підготовки управлінських кадрів для конструювання й ефективного впровадження в практику роботи системи освіти індивідуально та соціально орієнтованої організаційно-функціональної моделі формування і самоздійснення менеджера освіти; розроблення наскрізної компетентісно-концентричної професійно-педагогічної програми розвитку ключових компетентностей менеджера освіти; адаптування інноваційних і традиційних методів, технологій та організаційних форм підготовки до вікових особливостей суб'єктів навчання: лідерів учнівських колективів; студентів і магістрантів – майбутніх учителів і менеджерів освіти; діючих управлінців та резерву керівних кадрів освіти; наукове узагальнення й апробація циклу методичних процедур поетапної неперервної підготовки менеджера освіти впродовж життя для кожного із визначених організаційно-технологічних концентрів формування й саморозвитку його фахової компетентності; розроблення рекомендацій для запровадження в практику діяльності системи освіти пропонованої моделі та технологій неперервної поетапної професійної педагогічної підготовки менеджера освіти.

У процесі розроблення та реалізації індивідуально та соціально орієнтованої організаційно-функціональної моделі поетапної професійної підготовки, особистісного самоздійснення менеджера освіти у системі неперервної педагогічної освіти методами теоретичного, генетичного, функціонально-структурного моделювання виділено комплекс його цінностей, фахових знань і досвіду та визначено сукупність основних компетентностей для конструювання наскрізної професійно-педагогічної програми, що має концентричний характер. До комплексу фахових знань віднесено знання: філософії освіти; управлінської філософії, управлінської психології; управлінського виховання; управлінської етики; управлінської риторики; управлінської конфліктології; управлінської ортобіотики та іміджології; економіки й теорії бізнесу. Компонентами моделі та відповідної їй наскрізної професійно-педагогічної програми визначено інтегровані компетентності особистості менеджера освіти: пізнавально-аналітичні, ринково-креативні, навчально-виховні, лідерські, організаційні, інформаційно-комунікативні, загальнокультурні та наскрізні критерії (професійні знання, вміння, навички; освітні ринкові цінності; досвід управлінської діяльності). Розроблено основи прогнозування й генерування ідей та досвіду менеджером освіти методами моделювання, проектування, соціально-педагогічного консалтингу, бенчмаркінгу (вивчення досвіду конкурентів), формування робочих груп і команд, навчання трудового колективу, раннього виявлення лідерства в учнівських колективах і робочих підрозділах, моніторингу якості знань і управлінських процесів та ін. Комплекс методичних процедур конкретизовано поетапно: на початковому етапі – керівництво різновіковими колективами, факультативи і групи лідерів, індивідуальна робота з конкретним директором школи, педагогічні майстерні; на основному етапі – робота груп лідерів студентських колективів, науково-дослідницьких груп студентів і магістрантів, опанування елективних навчальних спецкурсів майбутніх менеджерів освіти; управлінська педагогічна практика; на післядипломному етапі – консалт-курси, робота груп індивідуального консалтингу, бізнес-шкіл і спеціальних дослідницьких груп діючих менеджерів освіти, індивідуальне проектування освітніх послуг і бізнес-процесів та ін. [3].

Отже, нами у процесі тривалого дослідження встановлено і доведено, що неперервна професійна підготовка менеджера освіти впродовж життя має поетапний, індивідуальний особистісно-діяльнісний характер, у якому ключові компетентності суб'єкта підготовки органічно взаємодіють, інтегруються та виявляються в неповторних для кожного індивіда особливостях особистісного саморозвитку і професійного самоздійснення. Людиноцентрична сутність змісту, мети і результату неперервної поетапної професійної підготовки менеджера освіти міститься в розумінні підприємливості, неповторності й непередбачуваності кожної людини (менеджера, вчителя, учня), її особистісно-соціальної зорієнтованості на власне самоздійснення і вимоги соціуму. Менеджер освіти у процесі цілеспрямованої компетентнісно-концентричної фахової підготовки пізнає себе і вчиться управляти собою, формує індивідуально-рефлексивні ринково-педагогічні технології самотворення в інтегрованому соціально-педагогічному ринковому середовищі. Процедурне проектування таких технологій, застосування яких сприяє визначенню в процесі поетапної неперервної професійної підготовки провідних напрямів використання особистісних ресурсів майбутнього і діючого менеджера освіти, зорієнтоване на самореалізацію в професії, є стрижнем індивідуально та соціально значущої організаційно-функціональної моделі менеджера, яка реалізувалася на всіх трьох етапах і в технологічних концентрах I, II, III рівнів та забезпечила суттєве зростання якості кадрів менеджерів на ринку освітніх послуг. Пропонований компетентнісно-концентричний методолого-теоретичний підхід до підготовки менеджера у системі неперервної педагогічної освіти став ефективним засобом концептуалізації важливої науково-педагогічної проблеми, про що свідчить вагомий практичний результат: зростання якості педагогічних кадрів менеджерів освіти на 25 % у підсумку експериментальної роботи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бойко А. М. Освітній менеджмент і формування загальної культури педагога / А. М. Бойко, Л. М. Кравченко // Зб. наук. пр. ПНПУ імені В.Г. Короленка. Серія «Педагогічні науки». – 2010. – № 1. – С. 43-51.
2. Кравченко Л. М. Неперервна педагогічна підготовка менеджера і освітнього лідера [монографія] / Любов Миколаївна Кравченко. – Полтава : Техсервіс. – 2006. – 420 с.
3. Кравченко Л. М. Організаційно-методичні основи підготовки менеджера освіти / Л. М. Кравченко. – Полтава : Техсервіс. – 2007. – 496 с.

ЛЮБОВ КРАВЧЕНКО

КОМПЕТЕНТНОСТНО-КОНЦЕНТРИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ПОДГОТОВКЕ МЕНЕДЖЕРА ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО УЧЕБНОГО ЗАВЕДЕНИЯ

Обоснован компетентностно-концентрический методолого-теоретический подход как средство концептуализации проблемы подготовки менеджера образования в системе непрерывного педагогического образования.

Ключевые слова: непрерывное педагогическое образование, педагогическая концепция, компетентностно-концентрический подход, менеджер образования, организационно-функциональная модель подготовки специалиста.

LUYBOV KRAVCHENKO

COMPETENCE-CONCENTRIC APPROACH TO THE TRAINING OF MANAGER OF THE GENERAL EDUCATIONAL ESTABLISHMENT

Competence-concentric methodological and theoretical approach is grounded as a leading means of conceptualisation of problem of training of manager of education in the system of continuous pedagogical education.

Keywords: continuous pedagogical education, pedagogical conception, competence-concentric approach, manager of education, organisationally-functional model of specialist training.

Одержано 20.10.2010, рекомендовано до друку 29.12.2010.